

چالش‌های جدید

قرار گیرند.

در این فصلنامه و در سال‌های گذشته نشسته‌ها و گفت‌و‌گوهایی با مستولان، تعدادی از کارشناسان، و نیز مدیران مراکز آموزشی و برنامه‌ریزان آموزش زبان داشته‌ایم و تاحدودی به مسئله و از زوایای تربیتی پرداخته شد. اما مطمئناً این چالش زبانی هنوز سوالات مهمی را در مدهای کودک و برای خانواده‌ها به وجود می‌آورد که امیدوارم در سال نو نیز مقاله‌ها و میزگردهایی برای بحث در این باره داشته باشیم؛ زیرا موانع استفاده از زبان‌های دیگر، کودک و خانواده را به رکود علمی و فرهنگی دچار می‌کند و تقویت زبان‌های رایج در کشور مطمئناً در بالا بردن اعتماد به نفس و سطح فرهنگ کودکان تأثیرگذار است. اهمیت دادن به نحوه صحیح ارتباط با کودکان چندزبانه، دوزبانه و نیز کودکان با زبان‌های دیگر و استفاده از مریبیان یومی و محلی می‌تواند تاحدودی در این زمینه کمک کننده باشد.

مسئله دیگر ورود کودکان مهاجر به مراکز تربیتی پیش‌دبستان است. این چالش جدید مریبیان و دست‌اندر کاران پیش از دبستان را با مسئولیت مهم آمادگی و برنامه‌سازی جدیدی مواجه می‌کند. سؤال این است که آیا محیط‌های آموزشی و برنامه‌های تربیتی کنونی برای کار مستقل یا گروهی این کودکان و خانواده‌هایشان آماده است. آیا مدهای کودک و مراکز پیش‌دبستانی توانسته‌اند

سلام به خوانندگان پرمحتب و وفادار، دوباره آغاز می‌شود زندگی با آموزش و یادگیری.

ضرورت آموزش و یادگیری از سال‌های پایه کودکی به هر زبانی، در هر مکان و در هر زمان مطرح شده است، اما تا امروز، کمال و زیبایی تحقق آن در بعضی از جوامع هنوز مطرح نیست؛ زیرا برای دستیابی کامل به این ضرورت نیاز به آماده‌سازی و توجه به چالش‌های جدیدی است که به مرور در این جوامع پدید آمده‌اند. به گونه‌ای که هدف‌های آموزشی، برنامه‌های تربیتی، آماده‌سازی مریبیان و ارتقای شایستگی‌های آنان است که می‌تواند به زیبایی و هموار کردن این مسیر کمک‌های شایان توجهی کند.

در این فرصت لازم دانستم به پاره‌ای از موضوعات و چالش‌ها که

گاه مورد بی‌توجهی قرار می‌گیرند، نگاهی بیندازم تا مستولیت سنگین و مهم کار با کودکان در این سطح بیشتر جلوه‌گر شود.

بحث عدالت آموزشی از سال‌های اولیه تربیت و به‌ویژه دوره پیش از دبستان را باید جدی گرفت؛ زیرا براساس گفته‌ها و اندیشه‌های بسیار، می‌تواند راهی مستمر ایجاد کند و کمبود آن نیز در جامعه آموزشی ما واقعیتی تلخ است.

باید به شکاف‌های عمیقی که بین طبقات مرفه و طبقات نابرخوردار از منابع و امکانات و تسهیلات آموزشی در شهرها و روستاهای وجود دارد، توجه بیشتری شود و با برقراری آموزش‌های منصفانه، عادلانه و منطقی از عمق این شکاف کاسته شود. البته با تلاش‌های موجود، آموزش‌پرورش توانسته است از سال ۹۱ و ۹۲ نرخ پوشش پیش‌دبستان را در شهرها و روستاهای افزایش دهد؛ به طوری که در سال‌های ۹۴ و ۹۵ این افزایش به نحو چشمگیری تغییر کرده است، اما به نظر من هنوز کافی نیست و کودکان پیش‌دبستانی در خانواده‌های فقیر به نظام درست تربیتی دسترسی ندارند که در این سال‌های حساس، جبران‌ناپذیر است. با امید به اینکه در سال جدید آموزشی مسیر به نحو بهتری هموار گردد.

مسئله دوزبانگی و چندزبانگی و رابطه آن با عدالت آموزشی نیز نکته مهم دیگری است.

هدف ما و مقاصد آموزش چندزبانه و دوزبانه در خور بحث بسیار است؛ زیرا عدم توافق‌هایی در مورد تعریف دوزبانگی و چندزبانگی، به‌ویژه در سال‌های اولیه و در برنامه‌های تربیتی کودکان وجود دارد. تعیین چگونگی نیاز کودکان و اینکه چگونه می‌توان نیازهای آموزش زبان را تعیین نمود، نیز اینکه مسئولیت تدارک خدمات، نوع برنامه‌های آموزش زبان و استانداردهای تعیین محتوا برای آموزش‌های چندزبانه و دوزبانه در استان‌های مختلف کشورمان با وجود تفاوت‌ها در امکانات و تسهیلات از جمله مسائل مهمی هستند که در این مقوله باید مورد توجه

برای کار با این کودکان تدابیر و سیاستهای جدیدی را تدارک بینند؟

در پایان از همه خوانندگان به خاطر علاقه به این مجله و همکاری‌های صمیمانه‌شان که مشوق ما در ادامه راهمن است، سپاسگزاری می‌کنم و امیدوارم که به همراه دیگر عزیزان هیئت تحریریه به پیشنهادهای ارزنده و دیدگاههای ارزشمند مخاطبان توجه بیشتری داشته باشیم. از مدیران، مربیان، دانشجویان، خانواده‌ها و دوستداران کودک نیز که همواره با ما در تماس‌اند، بسیار تشکر می‌کنم.

سردیر

در پایان این نگاه سریع به چالش‌های نو، فکر می‌کنم توجه به حرفه مربیگری و شایستگی‌ها و توانایی‌های مربیان باید در دستور کار جدی مسئولان و برنامه‌ریزان قرار گیرد. تاملی دوباره در برنامه‌های آماده‌سازی و توانمندتر کردن مربیان و مدیران مراکز پیش از دیستان برای مواجهه با مسائل جدید می‌تواند تا حدود زیادی ابهامات و سؤالات جامعه را پاسخ‌گو باشد. البته این کوشش باید به صورت همه‌جانبه در دستگاه‌های برنامه‌ساز و مشارکت‌کننده و مسئول مانند بهزیستی، آموزش‌پرورش و داشتگاه‌ها صورت پذیرد.

در سال نو تلاش می‌کنیم در این فصلنامه، مقاله‌ها، گفت‌وگوهای نشستهایی در هر یک از موارد یاد شده داشته باشیم و به بعضی از سؤالات در این زمینه در حد نوشتاری پاسخ دهیم.

